

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczak

w sprawie z powództwa P. W.
przeciwko R. [...] spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o ochronę dóbr osobistych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 czerwca 2022 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 12 stycznia 2021 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek pozwanej o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten odpowiada charakterowi skargi kasacyjnej, będącej nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, o dominującym publicznoprawnym charakterze, przysługującym od orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania sądowego, w którym sąd pierwszej i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. W powiązaniu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oznacza to, że

w skardze kasacyjnej nieodzowne jest powołanie i uzasadnienie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, które stanowią wyłączną podstawę oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (przyczyn kasacyjnych).

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący P. W. powołał się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, wynikającą z konieczności usunięcia rażących uchybień, których dopuścił się Sąd Apelacyjny wydając zaskarżony wyrok.

Zgodnie z utrwalonym poglądem, oczywista zasadność skargi oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Jest tak wtedy, gdy bez wątplenia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania argumenty oczywiście uzasadniają zasadność wniesionego środka zaskarżenia. Oczywiście jest przy tym tylko to, co można dostrzec bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Zarzucane uchybienia muszą zatem mieć kwalifikowany charakter i być dostrzegalne na pierwszy rzut oka (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156 i z dnia 15 czerwca 2018 r., III CSK 38/18, niepubl.).

Bliższa analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwalała uznać, by skarga była – w przyjętym znaczeniu – oczywiście uzasadniona.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie zwracano uwagę, że postępowanie kasacyjne nie stanowi kolejnej odsłony sporu dotyczącego oceny dowodów i prawidłowości ustaleń faktycznych, zmierza natomiast do kontroli legalności prawomocnego wyroku przy jednoczesnym związaniu jego podstawą faktyczną (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Wskazując, że oczywista zasadność skargi wynika ze skrajnie dowolnego i tendencyjnego rozważenia materiału dowodowego,

skarżący zmierzał w sposób jednoznaczny do narzucenia Sądowi Najwyższemu roli sądu faktu, sprzecznej z jego ustrojową i procesową rolą.

Ubocznie należało przypomnieć, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie są odrębnymi i rozłącznymi wymaganiami skargi kasacyjnej. Orzekając o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy bada jedynie wniosek i jego uzasadnienie, nie rozważając zasadności podstaw kasacyjnych. Niedopuszczalne jest tym samym odsyłanie w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania do rozważań zawartych w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych i do powołanych w nich argumentów. Także w tym zakresie skarżący koncentrował się zresztą na niedopuszczalnej w postępowaniu kasacyjnym polemice z oceną dowodów dokonaną przez Sąd Apelacyjny.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji. Wniosek pozwanej o zasądzenie od skarżącego kosztów postępowania kasacyjnego oddalono, albowiem z materiału sprawy wynikało, że pozwana nie złożyła skutecznie odpowiedzi na skargę kasacyjną (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2015 r., II CSK 592/14, niepubl. i z dnia 29 maja 2018 r., I CSK 42/18, niepubl.).

a.s.